

население като „Гробчето на Света Елена”<sup>7</sup> Тук хората седат, като си слагат краката в него, за да се лекуват - „виждали хаир”. Битуват предания за излекувани болести. Всъщност, пак според местното знание, гробът на Света Елена е бил в югоизточната част на тази местност, но изкопали от него пръст и я донесли в направеното гробче в параклиса. Няма информация в местното знание за наличие на аязмо наоколо. Не е съхранена информация и за съществувал някога ислямски храм - Текке, но наименованието на местността отвежда в тази посока - Текята.

Любопитна е ситуацията с масовите посещения на това място и съотносимостта им с празници от традиционния и християнски календар. Сборът на селото е на 2 юни на „Костадиновден” - Св. св. Константин и Елена. Но на Илинден на това място се обричат и колят курбани с посещения на хора, освен от селото, и от други селища в близката и по-далечна околност, както и са преспивали срещу този ден за здраве.<sup>8</sup> Оказва се, че някога се е празнувало тук на Св. св. Константин и Елена, но впоследствие празнуването се е преместило на Илинден. Едно от обясненията е свързано с аграрните практики „по череши и лозя”, които съвпадали с „Костадиновден” и затова е преместено на Илинден. Но, когато попитах Данка Стоянова дали е чувала за манастира край с. Чинтулово, тя отговори, че знае от местни хора: „От Текия махле (Графитово) са дигнало едно кълбо от пламък, тука спира и след туй на Чинтулово - туй станало на Илинден”<sup>9</sup> Тук припомням преданието за огъня, който се движел между манастира (текето) край Чинтулово и върха с текето Свети Илия. В друго предание заедно битуват патроните на двата празника: „От наши сѣм чувал, че Свети Илия свирял с кавала

<sup>7</sup> Данка Велева Стоянова, р. 1933 г., 7 клас, от с. Сърцево; Стоян Атанасов Стоянов, р. 1926 г., военен шивач, техникум по облекло

<sup>8</sup> Данка Велева Стоянова, р. 1933 г., 7 клас, от с. Сърцево

<sup>9</sup> Данка Велева Стоянова, р. 1933 г., 7 клас, от с. Сърцево